

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 27 MARCA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta Poczta Północna, donosi z Petersburga; pod d. 17 marca: „W ostatni piątek, d. 12 t. m., jako w dzień rocznicy wstąpienia na tron Jego Cesarskiej Mości, w tutęjszym Kościele kazańskim było nader liczne zgromadzenie. Mszą świętą, a po niej postanowione na ten dzień w Kościele naszym modły, z przykłonieniem, odprawiał Przenaywielebniejszy Arcy - Biskup Twerski Serafim. Kościół napelniony był modlącym się ludem. O! z jaką żarliwością w dniu tym, nie tylko w tym kościele, ale i w całej przestrzeni Państwa, wierni synowie Rossyi, zasyłali do Nanyższego Pana gorące modły, za Jego Pomazańca, Nanyłościwszego Cesarza Jegomości naszego! Niech będzie Jego umocnione będzie prawicą Wszchemocnego! Niech mu szczęśliwie idzie wszystko, i niech długo trwa panowanie Jego! Przez cały dzień po wszystkich kościołach biło we dzwony. Wieczorem całe miastobyło oświecone.

Wilno, dnia 27 marca.

Dnia 26 t. m., JO. Xiążę Jegomość Wirtemberski, Paweł, wyjechał ztąd do Warszawy.

Dnia 24 t. m., przybyli tu: Jenerał Porucznik, Borozdin, z Grodna; Radzca Rządu guberskiego Szulżeńko, z Petersburga. — Tegoż dnia przebiegł tędy goniec Deryackoy, z Petersburga do Warszawy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wyciąg wiadomości kongressowych, z gazety londyńskiej, Courier de Londres.

Wiedeń d. 21 lutego. Król Saski nie pierwsiéj má ratyfikować traktat, względem podziału Saxonii, aż po naradzeniu się ze wszystkiemi członkami familii, i zgodzeniu się ich na to. — Zaniechano już projektu, wynagrodzenia Xięcia Eugeniusza w Niemczech: przeznaczają teraz dla niego wyspy Jońskie. — Nieznacznie obala się traktat zawarty w Fontainebleau, d. 11 lutego r. p. Rozumieją, że warunek względem Parmy i Placencyi odmienionym zostanie. Austrya bardzo słabo temu się opiera. Powiększyła ona tylko własne żądania w projekcie, nawzajem w téj mierze podanym. Oświadczone Austrii: połączyć Lukkę i Piombino z Toskanią, z warunkiem, że W. Xiążę obowiązuje się opłacać dochody, dla synowicy swojej, Arcy - Xiężny, Maryi Ludwiki. Dają Austrii jeszcze protektorat nad Raguzą, chociaż Turcyja o to się dopomina. Żądania Austrii są: 1) Lukka, dla Arcy - Xiężny Maryi Ludwiki, z prawem powrotu dla Austrii; 2) Prézydy; 3) Kraje mantuańskie, na tamtęj stronie rzeki Po leżące i Lunigiane; 4) Valteline; 5) Pensye. Na tych warunkach Parma i Placencya odstąpione być mogą dla Królowéj Hetruryi; Xiążę Ludovisi otrzymałby państwo; a W. Xiążę Toskański miałby Piombino i wyspę Elbę. Ale Xiążę Ludovisi dopraszał się u Kongressu o całkowitość posiadłości, lub wynagrodzenie. Kardynał Consalvi przez urzędową notę popierał to żądanie. — Francya pracuje nad wyjednanieniem u wielkich Mocarstw zabezpieczenia państw Porty Ottomańskiej. Anglia i Austrya zdają się okazywać skłonność wspierania téj rzeczy.

Dnia 22 lutego. Nie jest urzędowa, ale utrzymuje się pogłoska, że Prussy, otrzymawszy to, czego sobie życzyły, popierają jeszcze żądania swoje o Moguncyą. Miasto to nie ma być oddane Bawaryi,

ale Cesarzowi Niemieckiemu, ze wszystkiemi prawami, do której jego przywiązaniem. Mówią, iż minister angielski najmocniéj wspiera ten środek, pragnąc, aby ta warownia pokoju lądowego i Niemiec, zastawała pod strażą mocarstwa pierwszego rzędu. To pewna, że oficer głównego sztabu, z dnia 20 na 21szy, wysłany został z nagłemi depeszami do Jenerała Frimont, dowódcy Moguncyi. — Cztery wielkie przedmioty, które dotąd zajmowały kongress, los Polski, Saxonii, Belgów, i wynagrodzenie Pruss, są już ułatwione. Zostają jeszcze, interessa Szwaycaryi, Włoch, Niemiec, i departamentów lewego brzegu Renu. — Francya mocno wspiera odwołanie się Kardynała Consalvi, względem trzech legacyi. Ministrowie tego mocarstwa wystawiają to, jako dzieło wspaniałości i sprawiedliwości. Chcieliby oni, żeby w téj mierze powrócono do traktatu Tolentyńskiego. — Dzisiaj mówić zaczęto, iż przez nowy układ, Rosyja Kraków, Austrya zaś Ferrarę otrzymá. — Rozeszła się pogłoska, że Hannover żąda mieć Hamburg; Prussy, miasto Bremę; Bawarya, Frankfort; ale się to nie potwierdziło. Ustąpienie Lubeki dla Dani, jest pewniéjszem. W ogólności, wiele miast handlowych w Niemczech, które były celem tylu zawiści, potężne wsparcie na kongressie znalazły.

Wyciąg wiadomości kongressowych, z gazety paryżskiej, Journal des Débats.

Wiedeń, dnia 27 lutego. Wczora odbyła się wielka konferencya, względem interesów włoskich. Ustąpienie ostateczne Parmy i Placencyi dla Arcy - Xiężny Maryi Ludwiki i jéj syna, nie idzie pomyślnie. Całemi siłami przeciwi się temu Francya, iżby dawniész król Rzymski mógł mieć, choćby najmniéjsze, w Europie państwo: i straszliwe wystawia skutki, któreby ztąd wyniknąć mogły. Anglia i większa część mocarstw do tego przystępują zdania. Cesarz Franciszek, wielkiego zawsze umysłu, oświadczył, równie, jak w maju 1814 r., iż córka jego nigdy nie będzie zaważda do pokoju. Od czasu tego oświadczenia, minister austriacki nie czyni oporu w układach, tyczących się Parmy. Ci, którzy znają wielką miłość Cesarza Austriackiego ku swojéj córce, będą umieli ocenić wielkość téj nowej ofiary tego Monarchy dla spokojności Europy. Monarchowie podali, aby Xiążę Toskański odstąpił dla syna Arcy - Xiężny, Maryi Ludwiki, dobra swoje w Czechach, z których dochód 400,000 zł. r. wynosi; w wynagrodzeniu zaś dla W. Xięcia Lukkę i Piombino wskazują. — Zapewniają, że Xiążę Wellington w mocnych oświadczył się w wyrazach, przeciwko przywłaszczycielowi tronu neapolitańskiego.

B A W A R Y A.

Gazeta berlińska, donosi z Monachium, dnia 13 marca: „Wczora o pół do szóstéj wieczorem Najjaśniesz Cesarzowa Jéymosć Rossyyska tu przybyła. Nie wiemy, jak długo Najjaśniesz Pani u nas zabawi. Z niecierpliwością wyglądamy powrót N. Króla Jmci naszego i N. Cesarza Jmci Rossyyskiego, którzy mieli na dzień 16 lub 17 t. m., przybyć, ale ucieczka Bonapartego z Elby może ich nieco jeszcze w Wiedniu zatrzymać.

W Ł O C H Y.

Gazeta wiedeńska, Oesterreichischer Beobachter, donosi ze Włoch: „Listy z Neapolu pod d. 5 t. m.

zawierają doniesienie, że dnia dzisiejszego przyszła tam przez Rzym wiadomość, o ucieczce z Elby Bonapartego. Wzbudziła ona tam wrażenie równe, jak w całych Włoszech. Król tegoż dnia zwołał ministrów i oświadczył, iż, wierny dotychczasowym politycznym stosunkom, nie odstąpi zasad Austrii. Kazał potem wezwać posła austriackiego, któremu też oświadczenie ponowił.

Król Joachim, przez wyrok d. 18 lutego, w departamentach Marchii (dawniej do królestwa włoskiego należących) zniósł podatek osobisty, a gruntowy zmniejszył.

FRANCYA.

Poselstwo Rady municypalnej miasta Paryża, uchwalone i jednogłośnie przyjęte na zgromadzeniu nadzwyczajnym:

„Najjaśniejszy Panie! Od czasu powrotu W. K. Mości, Francya oddychać zaczęła: wolność publiczną i osobistą, przez uroczystą zabezpieczoną konstytucją, odradzający się kredyt, porty nasze nanowoj dla handlu otworzone, ręce powrócone rolnictwu, zgoda między wszystkimi ciałami Stanu ustalona, pewność pokoju dla Europy zabezpieczona; wszystko zaręczało krajowi naszemu szczęśliwość, której on nie doznawał nigdy, tylko pod panowaniem przodków W. K. Mości.

„W takięto chwili obcy ten przychodzi, odważa się znieważać ziemię naszą, przybyciem swoim! Czegoż on chce od nas? Jakież on może rościć sobie prawa? On, którego tyranija wolnymi nas uczyniła od naszych powinności; który przez swoje zrzeczenie się naysumienniejszych od wykonanej uwolnił przysięgi? Po co on przychodzi do naszej Francji, którą tak długo pustoszył i niszczył? Próżno, od roku już, N. Panie, w naysłachetniejszym pracujesz usiłowaniu, około zagojenia klęsk naszych i nieszczęść. Dośkwierają nam jeszcze te nieszczęścia; a on śmie stawiać się oczom naszym! Chce on więc, ażebyśmy dla powetowania nieszczęść naszych, kwiat młodzieży naszej oddali na ofiarę olbrzymiej jego pychy; ażeby w jego szła ślady szukać swej zguby, albo, w śniegach Rosyi, albo, w Hiszpanii górach. Trzebaż jeszcze wznieść pożar całego świata, ażeby raz jeszcze świat cały na Francją sprowadzić! Tyla już krwi zboczony, jeszcze krwi żąda: wojnę domową chce on zapalić między synami Francji! Rozumieź on sobie, iż nigdy już nie nadużyje, ani dobroci Nieba, ani cierpliwości narodu, który zgodził się na jego zapomnienie! Dzięki Opatrzności! oddychamy wreszcie pod oycowskim rządem, pod władzą opiekunczą i prawą, potomków dawnych naszych Królów. Najjaśniejszy Panie! każda chwila panowania twego, oznaczona jest dowodami náylepszych chęci twoich ku Francuzom, przez akt, który jest rękojmią szczęścia i wolności publicznej. N. Panie! nie ma, ani jednego słowa twego, któreby naysłuchszą nie tchnęło miłością, ani jednego czynu twojego, któryby nie wyrażał prawdziwej miłości ku twoim poddanym, i twej palającej żądzy, stłumienia wszelkich nieporozumień obywatelskich. Równie też, ani jednego pomiędzy nami nie ma, któryby nie był gotowym zginać u podnożka tronu W. K. Mości, w obronie swego Króla; u stóp Ludwika Pożadanego, w obronie swego oycy. Na ratuszu Paryża, dnia 7 marca 1815 roku.” (następują podpisy)

Oto jest (pisze gazeta paryzka, *Journal des Débats*), artykuł, w piśmie peryodycznym, *le Censeur*, umieszczony dnia 5 marca, w którym wiadomość o wyładowaniu Bonapartego rozeszła się w Paryżu: „Wiadomo, że nasz Kalendarz Królewski nie uznaje terazniejszego Króla neapolitańskiego, i że, dla wskazania prawego Monarchy tego państwa, odsyła czytelnika do królestwa Dwóch Sycylii. Mówią, że ta niegrzeczność ze strony naszego kalendarza królewskiego, ściągnęła nawzajem pełny poniżenia odwet kalendarza królewskiego neapolitańskiego. Zapewniają, iż ten ostatni, używając odwetu, i równie za nic, jak i nasz, mając uczucia i chęci ludów, odmówił uznania Ludwika XVIII za prawego Króla naszego; i zamiast wymienienia rzeczywistego pana naszego, od-

syła on czytelnika do wyspy Elby. Zda się, iż żaden dobry Francuz, nie powinien przebaczyć naszemu Kalendarzowi Królewskiemu, że nas na podobne wystawił pośmiewisko.”

Numer gazety *Journal des Débats*, dnia 9 datowany, wyraża: „Xiażę Berry nie wyjeżdżał z Paryża. Dzisiaj, aż o godzinie 10tej przed południem Xiażę Orleans do Lyonu wyjechał. Wszyscy jego adjutanci z nim pojechali. Xiażę Berry był dzisiaj na teatrze opery. Jak tylko wszedł Xiażę do swojej loży, wnet zaczęły się rozlegać odgłosy licznie zgromadzonych widzów: *Niech żyje Król! Niech żyją Burboni!*”

Członkowie Instytutu, z miejsc swych usunięci, są: w Akademii francuzkiej: PP. Cambaceres, Merlin, Roederer, Garat, Sieyes, Kardynał Maury, Lucyan Bonaparte; w Akademii napisów: PP. Lakanal, Grégoire, Józef Bonaparte; w Akademii umiejętności: PP. Guyton, de Morveau, Carnot, Monge, Napoléon Bonaparte. — Klasa czwarta nie będzie należała do Instytutu. Akademije malarstwa i architektury wskrzeszone zostały.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi: „W tej właśnie chwili, drogą nadzwyczajną, odbieramy numeru *Monitora* d. 13 i 14 t. m. Zawierają one wiadomość, że Lion, przez zdradę wojsk, do obrony tego miasta przeznaczonych, d. 11 dostał się w moc nieprzyjaciela; wiadomość tę gazety paryzkie już dnia 12 wieczorem ogłosiły, i razem doniosły, iż Xiażęta, gdy, po odpadnięciu wojsk, wszelki opór byłby daremny, z Marszałkiem Macdonaldem udali się do Clermont-Ferrand (w departamencie Puy de Dome).

Monitor pod d. 12 t. m. uwiadamia, iż Król d. 11 Xiażęcia Feltre (Jenerał Clarke), Para Francji, mianował ministrem sekretarzem stanu wojny, na miejscu marszałka Soult’a.”

ANGLIA.

Gazeta londyńska, *Courier de Londres*, donosi z Londynu, dnia 10 marca: „We środę Rząd otrzymał depeszę od dowódcy wojsk J. K. Mości, działających na pobrzeżach rzeki Mississippi. Ogłoszono je wczorajszego wieczora, przez dodatek do gazety urzędowej. Tak one są rozciągle, iż nie możemy dzisiaj dać ich tłómaczenia; ale na to miejsce kładziemy biuletyn, wydany wczoraj z bióra Lorda Bathurst.

„Departament wojny, dnia 8 marca.

„Kapitan Wylley, przybył dziś rano z depeszami od Jenerała Majora Lambert, w których opisane są szczegóły działań przeciwko nieprzyjacielowi, w okolicach Nowego Orleanu. Wojsko, pod sprawą Jenerała Majora Keane, wylądowało w okolicach Nowego Orleanu dnia 23 grudnia rano, i náymnieszęgo nie doznało oporu, ale nocy następnej atakowane było przez nieprzyjaciela; po uporczywej bitwie nieprzyjaciel, ze znaczną stratą, na wszystkich punktach odpartym został. D. 25 zrana, Sir E. Pakenham, przybył i objął dowództwo. D. 27, o świcie, wojska ruszyły naprzód, a pędząc przed sobą placówki nieprzyjacielskie, postrzegły samo wojsko, które mocne zajęło stanowisko poza okopem, około 1,000 sążni długości mającym, prawe skrzydło o rzekę Mississippi, lewe zaś o gęsty las opierając. Czas, od d. 27 grud. do 8 stycznia, użyty został na przygotowania do uderzenia na stanowisko nieprzyjacielskie. Postanowione d. 7 w nocy uderzenie, dla wielkich zawag, jakich w przeysciu rzeki Mississippi doświadczył korpus, zostający pod rozkazami półkownika Thornton, który się miał złączyć na prawym brzegu téj rzeki, ledwie o poranku d. 8 mogło być wykonane. Dywizya, przeznaczona do zdobycia szanców nieprzyjacielskich, ruszyła do ataku; ale bardzo prędko spostrzeżoną przez nieprzyjaciela, spotkaną została morderczym ogniem ze wszystkich punktów jego linii. Jenerał Major, Sir E. Pakenham, który się na czele wojsk znajdował, ubity został; dwaj Jenerał Majorowie, Gibbs i Keane, w téjże chwili ranieni zostali. Wypački te zmieszały

wojsko i strzymały jego postęp: chociaż przywrócony został porządek, za przybyciem wojska odwodowego, pod rozkazami Jenerałmajora Lambert, na którego dowództwo z porządku przypadło; i chociaż półkownik Thornton wykonał poruczone mu działania na prawym brzegu téj rzeki; jednakże Jenerałmajor Lambert, uważając trudności, które mu zostały jeszcze do pokonania, nie sądził się upoważnionym do ponowienia ataku; wojska więc cofnęły się na dawne stanowisko, i zostały tam aż do wieczora dnia 10go; wtedy wojsko, wszystkich rannych, wyjąwszy 80 (których niebezpieczno było przenosić), artyleryą polową i wszelką amunicją na statki zabrawszy, powróciło do przystanku *Balaye*, gdzie wprzód wyładowało było, i opuściło ląd, niedoznając żadnej niespokojności. Jenerał Major chwalał niezmiennie znalezienie się oficerów i wojsk użytych, a razem gorliwe przykładanie się maytków. Strata, w działaniu tym poniesiona, składa się z 386 zabitych, 1,516 ranionych, 552 o których nie wiadomo, w ogóle 2445. W liczbie téj Jenerał Gibbs podany jest za umarłego, a Jenerał Keane za ciężko ranionego."

Wczora był wielki zjazd do *Carlton - House*. Xiążę Rejent odprawił radę gabinetową, na której znajdowali się wszyscy jęcy członkowie, wyjąwszy Lorda Kanclerza, który raniej jeszcze był udał się do *Carlton - House*, i długą miał audyencyą u Xięcia Rejenta. Zjazd był nader liczny: Posłowie i Ministrowie zagraniczni, którzy w dniu tym uszanowanie swoje Xięciu złożyli, są: *austryacki, rossyjski, francuski, pruski, hollenderski, hiszpański, portugalski, duński, i szwedzki*. Byli także prezentowani Xięciu różni oficerowie, na wyższe posunięci stopnie.

Listy z *Petersburga*, pod d. 8 lutego, zgodnie utrzymują, iż żegluga na odnóże finlandzkiej daleki wczesniej w roku terażniejszym rozpocznie się, aniżeli w latach poprzednich.

Lord *Cochrane* z więzienia zniknął.

Ostatniego wtorku, zgromadzenie mieszkańców *Westminsteru*, zebrane dla rozważenia prośby, mającej się podać do Parlamentu, przeciwko nowemu bilowi zbożowemu, więcej 10,000 ludu na dziedziniec pałacowy ściągnęło. Głosowano na tę prośbę. Sir *Francis Burdet* w mowie swéj wyraził opinią, w wielu punktach, różną całę od zdania większości. Jednakże, jak tylko zgromadzenie się rozeszło, pospólstwo wyprzęgło konie z jego pojazdu, i w tryumfie zawiozło go, aż do jego domu. W czasie wzięcia zatrzymywało się w wielu miejscach dla ponawiania okrzyków, i wybijało okna w domach, z których nie dawały się słyszeć również okrzyki i oklaski. Tegoż dnia, władze cywilne przedsięwzięły środki około zabezpieczenia, iżby posiedzenia obu Izb Parlamentu nie zostały zmieszane; i te środki były skuteczne. Posiedzenie Izby niższej tak się zakończyło, iż żaden z członków przeszkody nie doznał. Lecz za ledwie zamknięto posiedzenie, wnet liczna kupa nadeszła i kilka okien w Izbie niższej, ze strony kościoła *ś. Małgorzaty*, wybiła. Przywołano oddział gwardyi konnej, która natychmiast rozpedziła pospólstwo, i w tej części miasta przywróciła porządek. Ale się gmin rozsypał po różnych częściach miasta, napadał na różne domy, tłukł okna, łamał kraty i schody. Żaden człowiek nie był zabity, ani raniony. We środę nie było żadnego kupienia się pospólstwa w tej części *Westminsteru*, ani w bliskości Parlamentu; małe tylko kupy snuły się po ulicach i natychmiast przez jazdę rozpędzane były. Niektóre jednakże dopuszczały się swawoli. Domy szanownego *Sir Józefa Banks* i *P. Moris*, *Baker Street* zostały zburzone, a to, jak mówią przez omyłkę: gdyż pospólstwo chciało napaść na domy dwóch członków Parlamentu, którzy za projektem zbożowym wotowali. Na przedniejszych rynkach i placach wybijało okna, zgola nie wiedząc, czyje to są domy. Wczorajszy dzień przeszedł spokojnie. Ale około północy, kilka młodych chłopców

zgromadziło się przed domem *P. Dawis Giddy* i wybili jedną szybę. Natychmiast wystrzelono do nich; a gdy nieprzystawali swojej roboty, wystrzelono do nich pięć lub sześć razy z pierwszego i drugiego piętra, i kupa się ta rozsypała. W żadnej więc części miasta spokojność publiczna zamieszana nie była. Od trzech dni sprowadzono kilka regimentów jazdy lekkiej i piechoty w okolice tutejsze. Użyte wojska dotąd z największą zachowały się roztropnością, i, pomimo wzywania gminu, strzymały się od użycia broni. Xiążę Rejent wydał wczora odezwę, w której oświadcza się użyć wszelkich środków, w mocy jego będących, do powściągnięcia nieporządku; wszystkich poddanych J. K. Mości do pomocy w tém wzywa; wszystkim sędziom pokoju, szeryfom, merom, konetablom i innym urzędnikom cywilnym zaleca karać wszystkie kryminały i winnych więzić; obiecuje też 100 f. s. nagrody, każdemu donoszącemu o tych, którzy należeli, lub należeć będą, do rozruchów. We wtorek zabito, wystrzałem z domu *P. Robinson*, ucznia marynarki, nazwiskiem *Wyse*. Nakazano śledzenie, które jeszcze nie jest ukończone. Wczora i we środę wiele już wysłuchano świadków.

Korrespondent hamburski, opisując też rozruchy więcej szczegółów wymienia, jak pospólstwo napadało domy i niektórych członków Parlamentu powracających z posiedzeń: dodaje nakoniec, iż z *Worwich* przyciągnął znaczny park artylleryi; że w okolicach *Londynu* rozstawione są liczne placówki, i tak rozłożone, iż w zdarzeniu potrzeby, dostateczną siłę zbroyną wprędce ściągnąć można.

Otrzymaliśmy już urzędową wiadomość od Lorda *Somerset*, Posła naszego w *Paryżu*, o wyładowaniu *Bonapartego* do *Francyi*, nie daleko *Frejus*, i o wyrokach królewskich przeciwko niemu wydanych. Wiadomość ta sprawiła, iż papiery francuskie jednym procentem spadły. *Bonaparte*, opuszczając *Elbę*, włożył embargo na wszystkie statki tam będące. O ucieczce *Bonapartego* urzędowy tu natychmiast ogłoszono biuletyn. — Wielu się tu troszczy, że zwycięztwo Amerykanów, pod *Nowym Orleanem*, zatrudni ratyfikacyą pokoju *Gandawskiego*.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* donosi z *Londynu* pod d. 14 marca: „Wczora otrzymaliśmy nader pożądaną nowinę, że pokój z *Ameryką* w *Waszyngtonie* ratyfikowany został. Dzisiaj wystrzały działowe z *Tower* i *Parku* radością tę ogłosiły wiadomość."

Parlament.

Izba wyższa. Ogromne mnóstwo prośb ze wszystkich stron *Anglii* przeciw bilowi zbożowemu, podano i przyjęto w Parlamencie. Lord *Castlereagh* wszedł do Izby i przyjęty został powszechnymi oznakami ukontentowania. Zda się, mówią gazety Ministerjalne, iakby obecność jego pomnażała godność Izby. Pan *Whitbread* zapytał się: czyli szanowny Lord otrzymał od Jego Królewiczowskiej Mości, Xięcia Rejenta, rozkaz uwiadomić Izbę o wypadkach kongressowych? Lord *Castlereagh*: „Dotąd nie odebrałem żadnego rozkazu w téj mierze; lecz gotów jestem uczynić wszelkie doniesienie, ileby się o no zgadzało z memi obowiązkami. Nie waham się zatem oświadczyć: iż, lubo sprawy na kongressie zupełnie i ostatecznie jeszcze nie są ukończone, iednakże wszystkie ważne przedmioty, we względzie zgodzenia spraw Europejskich, przez wszystkich Władców najznakomitszych Mocarstw rozstrzygnięte zostały; a najgłówniejsze szczegóły, tyczące się najbliżey dobra krain tego, są ułatwione z prawdziwym moim ukontentowaniem, i mam nadzieję, że Izba i naród równie z nich będą kontente. (Tu nastąpiły krótkie spory względem ustaw tyczących się zboża). Pan *Lambton* powstawszy: „Wchodząc do Izby spostrzegłem właśnie, iż weyscia osadzone są wojskiem. To sprzeciwia się kardynalnym prawom konstytucyi dla czego muszę wniesć natychmiast odroczenie."

Lord Castlereagh: „Szanowny Mówca zapomniał, iż podobny wniosek w wydziale czynionym być powinien. Dobrze byłby uczynił, gdyby się wprzód dowiedział: czyli wojsko to jest pod dowództwem cywilney magistralny osoby, lub nie? (Słuchajcie! Słuchajcie!) Czyli nie jest ono przywołaniem od cywilney Magistralny osoby, gdyż Izba otoczona jest od liczego poburzonego ludu, który tu przywiedziono, ażeby Członki Izby w przestrach wprawili? Jestem przekonany, że Szanowny Reprezentant będzie pierwszy w obronie cywilney władzy tego kraju, i Parlamentu przeciw pogrożkom ludu. (Słuchajcie!) Gdyby Członkowie tej Izby mogli być zastraszeni, tem samem przestaliby być Reprezentantami ludu. Do pierwszych powinności każdego Członka Parlamentowego należy: bronić niepodległości Parlamentu. (Słuchajcie! Słuchajcie!) Dopóki wojsko zostaje pod dowództwem cywilney magistralny osoby, dopóty nie może być uważane, iako zagrażające niepodległości Parlamentu.”

Lord Fitzgerald: „Gdy wchodził do Izby nie znalazłem wojska, ale lud rozruchany, który Członków Izby chwycił i włóczył. Żądano od nas, żebyśmy powiedzieli nasze nazwiska, iak mamy zamiar głosować, lub iak głosowaliśmy? Widząc mego szanownego przyjaciela (Pana Croker Sekretarza Admiralicji), bardzo skrzywdzonego, i załedwie z rąk ludu wydartego, miałem za obowiązek donieść o tem mówcy. To może było powodem do przywołania wojska.”

Pan Whitbread: „Słuszną zaiste jest rzeczą, iż przyjaciel mój okazał zadziwienie z obecności wojska, gdyż nie wiedział o przyczynie tego. Nie masz powodu, ażeby Izba zamieniała się w wydział, dla tego, iżby mówca, iako najwyższa Magistralna osoba, mógł nam tu dać objaśnienie. Mówca zajął znowu krzesło.”

Pan Lambton: „Nie dawno iestem Członkiem tej Izby, ale przy powszechnem oburzeniu przeciw znajdowaniu się wojska w czasie obrad Izby, miałem za powinność wspomnieć o tem. Idąc tutaj ledwie nie zostałem stratowany od kompanii dragonów. Teraźniejsze zjawienie się wojska nie może nic nieznaczyc, lecz mogłoby się stać przykładem do podobnych zjawień, a te nie dają wcale do obrony Parlamentu.”

Pan Croker: „Gdym iechał w górę ulicy Parlamentowej, otoczył powoz mój tłum ludu i towarzyszył mu aż do wjazdu. Przed wjazdem oderwano oboje drzwi od pojazdu. Uchwycono mię za kołnierz, i wleczono dając mi częste kulaki, i groząc śmiercią; żądano wiedzieć moje nazwisko, i iak zamyslałem wotować? Niechciałem odpowiedzieć, lecz nie mogłem zwykłemi drzwiami dostać się do Izby. Udało mi się wyrwać: gdyż lud niewiadomy rzucał się ślepo na każdego, a ja tymczasem dostałem się tutaj przez kawiarnię.”

Mówca Izby: „Okoliczności, które zaszły przed otwarciem Izby, dały mi przewidzieć zaburzenie; posłałem zatem do starszego w Westminster, ażeby przysłał stosowną liczbę konetablów; co się też i stało. Drzwi Izby osadzone były od zwykłych służących Izby niższej, a na kamiennych wschodach odbywali straż oficerowie policyjni. Okazało się nakoniec, iż środki te nie były dostatecznymi. Uwiadomiono mnie, iż pewien Lord bardzo skrzywdzony, załedwie uszedł z rąk ludu. Gdy mię ciągle dochodziły podobne doniesienia, uznałem potrzebę wezwać wojska na pomoc. Zato jestem odpowiedzialnym Izbie.”

Pan Whitbread oświadczył: iż przestaje zupełnie na tém; nie miał jednak być potrzebną rzeczą, aby urzędników cywilnych wezwać przed kratki Izby, dla dowiedzenia się: czyli wszyscy dokładnie dopełnili powinności?

Od dnia 1go następującego miesiąca kwietnia, odnawia się prenumerata kwartałowa, na gazetę Kuryera Litewskiego, dla odbierających na miejscu w Wilnie. Cena zwyczajną, na kwartał zł. 15.

Pan W Garrow (jeneralny Attorney): „Przybyłem jeden z ostatnich do Izby, nie mogłem bowiem, żadnym sposobem zajechać przede drzwiami; rozkazałem woznicy memu, aby zajechał przede drzwiami w Westminster-Halle, gdzie mię natychmiast mnóstwo ludu otoczyło. Będąc nadto znanym w Westminster, ażeby mógł zataić moje nazwisko, rzekłem do ludu: Nie chcę was zwodzić; ani wam powiedzieć, jak będę głosował. Dam głos podług mego sumnienia i wewnętrznego przekonania. Lecz jeżeli inaczej będziecie postępować, pożałujecie może waszych zamachów na ustraszanie Parlamentu. Odczytało się kilku z ludu: On zawsze był naszym przyjacielem! Korzystając z tego, chciałem przebyć Westminster-Halle. Niektórzy z ludu zasłaniali mnie aż do drzwi Izby, przy których znalazłem także wielkie mnóstwo, gdzie żądano odemnie, ażebym przyrzekł, iż przeciw bilowi głosować będę. Prosiłem, ażeby mię puszczono do Izby. Niektórzy odradzali mi tego, a tym sposobem dostałem się tutaj.”

Pan Finlay i drugi członek oświadczyli: że wchodząc do Izby w równym sposobie byli skrzywdzeni i popychani, i że wcale nieznalezli tak łagodnych słuchaczy, jak Pan Garrow.

Pan Flood oświadczył: iż go popychano, jakby jaką przekupkę na targu rybackim w Billingsgate (Rozśmiano się głośno). Mówca uczynił uwagę, iż podobny sposób mówienia nie jest właściwym w poważnych rzeczach. Starszy i niżsi Urzędnicy z Westminster przywołani potem oświadczyli: iż nie byli w stanie żadnego z buntowników wziąć do więzienia.

Lord Castlereagh, iż należy postępować w czynności, ażeby pokazać, że Izba od ludu zastraszona być nie może.

Pan Barring oświadczył się także za tém zdaniem. Izba zamieniła się w wydział; a po uchwale tyczącej się zboża, odłożono posiedzenie do godziny 3ciej na zajutrz.

Jedna z gazet ministeryalnych mówi: „Doniesiono nam z pewnością, iż Xiążę Rejent przekonał się, że nowy bil zbożowy nieposłużyłby dla korzyści kraju, choćby nawet przeszedł w obudwóch Izbach. Naród może zupełnie spuścić się na to, iż wspaniałomyślny Rejent użyje środków, które utrzymanie spokojności i dobro kraju zupełnie zapewnić mogą. — Kuryer donosi: „Prawie wszystkie gazety popełniły uderzającą omyłkę, w ogłoszeniu o brazu nowych poborów. Zapomniały powiedzieć, iż dawne są zniesione, a nowe obeymują cały ogół poborów. Dla braku takowego objaśnienia, wielu mniemało, iż nowe pobory są tylko dodatkiem do dawnych; co jest fałszem, i niezgadzałoby się z wystawieniem złożonem przez Kanclerza skarbu.

1. W Domie JPani Frobenowej znanym, są pokoje z meblami, garderoba, sklep i ogród do najeżdzenia, także kanarek kurantowy, sroki gadające i szpic jeden do sprzedania, kto sobie życzy najać, lub kanarka albo szpic kupić, niech się zgłosi do aktorki tego domu pod Nrem 1333 na Popławach mieszkającej. Dat w Wilnie miesiąca marca 26 dnia 1815 roku. Rosalia Frobenowa, a teraz Sołocka Majorowa

2. Podaje się do wiadomości, że o mil 7 od Wilna w Powiecie Oszmiańskim, znajdują się do sprzedania wiecznością dwa Folwarki, w każdym chat włościańskich ciągłych 20. a w ogóle 40. z najlepszymi dwornami i włościańskimi gruntami, sianożęciami gronowemi dostatniemi, uprzężą konną i wołową zupełną, obszernością lasu wystarczającą do opału, budowy i sprzedaży, z browarami i młynami najwygodniejszymi, z zabudowaniem dwornem i folwarcznem nowym, kanałami zarybionemi, ogrodem fruktowym i szpalerowym, słowem ze wszystkimi wygodami i oborą z kilkudziesięciu sztuk bydła składającą się. Ktoby życzył sobie nabyć takowe Folwarki pojedynczo lub razem, ma się udać do W. Marcellego Tallata Regenta, mieszkającego w mieście Wilnie w Domie W. Wilczyki na ulicy Sto. Michalskiej.

OBWIESZCZENIE.

2 Na skutek przepisania Departamentu Skarbowey własności, 25go februaryi niniejszego 1815 roku, pod Nrem 77 następnego, Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska obwieszcza, iż będą oddawać się w teyże Izbie, przez publiczną licytacją w sześciolletnią arendowną dzierżawę, od dnia 12go przyszłego mca aprila roku bieżącego, Dobra skarbowe pod tymczasowemi administracyami zostające, i w poniższym tu rejestrze oznaczone, całemi fundami, lub folwarkami do nich należnemi; chcący zatem licytować takowe Dobra, mają się jawić do Izby Skarbowey sami osobiście, lub przez swoich prawnie umocowanych Plenipotentow; z dostatecznemi ewikcyami w miarę dwóletniej intraty, jaka z licytacji nastąpi w trzech terminach, to jest: pierwszym 9go, drugim 12go, i trzecim ostatnim 15go przyszłego miesiąca aprila, gdzie szczególne kondycye do kontraktu służące, w każdym czasie okazane będą. Marca 11 dnia roku 1815.

Wincenty Tarnowski Sowietnik.

Za Sekretarzn Tytul. Sow. Grądzki.

Regestr majątków Skarbowych w Gubernij Wileńskiej, jakie od dnia 9go kwietnia roku 1815 mają być wypuszczone z licytacji w sześciolletnią arędę.

N.		Liczba		Dochód roczny na Srebro.	
		domów	dnasz pici męz	Ruble	Ko-pie-jek.
w Powiecie wileńskim.					
1	Klucz Szeszole - -	261	378	3783	78
2	Folwark Bebrusy - -	16	43	181	70
3	Starostwo Ławaryskie -	62	12	933	49
4	Place w Mieście Wilnie do Horodnictwa Wileńskiego należące - -	—	—	45	97½
Dzierżawy.					
5	Kołoboryszki - -	5	23	67	6
6	Pelikany - -	2	4	11	70
7	Gudelki - -	—	—	90	—
8	Rotunce - -	4	4	75	32
9	Kurmelany Ławkuny -	19	52	244	59
10	Pelikany czyli Papunże -	3	7	24	42
w Oszmiańskim.					
11	Starostwo Krewskie z dwoma folwarkami - -	259	589	2080	72½
Dzierżawy.					
12	Krawcowszczyzna - -	1	—	35	90
13	Czotyarki - -	6	41	182	25
14	Nierowka - -	—	—	60	—
15	Kopiuszestwo Oszmiańskie -	14	27	120	90
w Zawileyskim.					
Dzierżawy.					
16	Widyszany - -	9	27	166	80
17	Rusoliszki - -	1	1	53	75½
w Trockim.					
18	Część Starostwa Niemomyckiego - -	86	159	172	54
Dzierżawy.					
19	Brażela - -	91	139	1017	97½
20	Buble - -	2	5	119	32½
21	Wozniczany - -	—	—	35	70
22	Buryszki - -	3	—	40	50
23	Sudżintany - -	—	—	10	80
24	Wobole - -	3	7	12	—
25	Mieszkucie - -	4	9	60	38½
26	Hornokole - -	4	11	27	39
27	Nowosiady - -	1	1	133	50
w Kowieńskim.					
28	Starostwo Kurmiałowskie -	76	270	1423	62
29	Część Starostwa Rumszyskiego z Kluczem Wendiagolskim - -	155	294	2476	20
Dzierżawy.					
30	Szlikie - -	18	32	186	20
31	Powierzchnie - -	51	127	1173	64½
32	Sylgiany i Gerwiany -	18	36	282	15
33	Kotupie - -	4	8	26	25
34	Łąka Ostrów - -	—	—	34	78½

<i>w Brastawskim.</i>					
35	Starostwo Pluskie - - -	31	42	232	80
<i>Dzierżawy.</i>					
36	Obole - - -	4	11	57	60
37	Milasz - - -	16	43	278	40
38	Część Starostwa Bernatanskiego. - - -	11	15	408	15
<i>w Rosieńskim.</i>					
39	Star. Saskie - - -	76	231	2026	17½
40	Starostwo Jaswoynskie z dwoma folwarkami - -	219	403	5234	92½
<i>Dzierżawy.</i>					
41	Cyganiszki - - -	—	—	3	—
42	Botosz - - -	2	15	30	52
43	Kawsze - - -	8	1	90	63½
44	Kubeluny Lencze Ositany - -	74	68	1700	85
45	Dulkie - - -	8	18	78	14
46	Biswoynele - - -	—	—	45	—
47	Zasztowty - - -	12	26	195	12
48	Koyrany - - -	20	65	397	94½
49	Kiawki - - -	20	45	303	10
50	Jurydyka w Mieście Rosienach - - -	—	—	9	—
51	Ditto Rosieńska - - -	—	—	31	—
<i>w Telszewskim.</i>					
<i>Dzierżawy.</i>					
52	Zylwie - - -	2	5	76	35
53	Lopaycie - - -	21	75	419	82½
54	Zaruby - - -	4	10	87	15
55	Ryszkiany - - -	—	—	36	45
56	Widękie - - -	7	19	173	96
57	Poiznie - - -	3	8	162	30
58	Mieaycie - - -	7	9	220	96½
59	Kierbedzie - - -	3	10	111	97½
60	Jezioro Łuksztany - - -	—	—	50	3½
<i>w Szawelskim.</i>					
61	Starostwo Powendskie i Gintenskie - - -	146	406	1955	81
62	Dito — Pożyżemskie - -	10	56	58	68
63	Dito — Montartyskie - -	3	2	18	—
<i>Dzierżawy.</i>					
64	Dargiany - - -	9	—	78	30
65	Pelajnie - - -	3	4	51	—
<i>w Upitskim.</i>					
66	Traktyer i młyn wodny w Mieście Poniewieżu - -	—	—	3388	54
67	Folwark Kryniczyn - - -	52	208	2108	30
68	Starostwo Poieżiorskie - -	17	20	195	87
69	Dzierżawa Skilwiany - - -	2	2	36	—
70	Starostwo Giegieckie - - -	16	33	589	91
<i>w Wilkomierskim.</i>					
71	Starostwo Okmianskie - - -	11	27	136	64½
72	Dito — Pupańskie - - -	43	130	1042	2
73	Woytowstwo Pomuskie - -	48	100	1042	7½
74	Dzierżawa Wilkobruki - -	16	51	304	5

Sowietnik Stanu Ignacy Listowski.
Naczelnik Stoła Rogala Lewicki.

3 Litewsko-Grodzieńska Skarbowa Izba, podaie do publicznej wiadomości, że na mocy odebranego od ministerstwa Finansów, z Departamentu Monarszych własnościów, przepisania pod datą 25 ltego terażniejszego roku, za Nr. 78, z wyrażeniem Naywyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rozkazu, na przedstawienie komitetu Ministrów następnego, oddawać się będą z publicznych targów, w sześciolletnią na arendowną possessyą, od 12 kwietnia r. b. zaczynającą się, wakujące, i w Skarbowym zawiadywaniu zostające majątki w grodzieński gubernii położone — Ktoby życzył wziąć one w Possessyą, udać się zechce do Izby Skarbowey Grodzieński dla licytacji, z dostateczną ewikcyą, przynajmniej dwóletniej intracie odpowiadającą, na następne terminy: pierwszy 26 drugi 31 marca, i trzeci 1 kwietnia terażniejszego roku. W jakich mianowicie powiatach te majątki są położone, i wiele w nich znajduje się dymów i dusz, dołącza się przy tym wiadomość. Poszczególne zaś opisanie Folwarków, i Inwentarze, a także warunki kontraktowe, przy targach objawione będą.

Lista majątków Skarbowych w gubernii grodzień-

skiéy, jakie od dnia 12go kwietnia roku 1815 mają być oddane z licytacji w sześcioletnią arędę

Nazwiska majątków	Liczba		Dochód roczny na asygnacye.	
	Dymów	dusz pici męzk.	Ruble	kop.
<i>w Powiecie Grodzieńskim</i>				
Kolonia kryniczna - - -	—	—	103	50
Wsie Ozierany - - -	48	105	—	—
— Zarnowka - - -	17	60	3166	6 $\frac{1}{2}$
— Wiszniówka - - -	17	34	—	—
Woytostwo Salskie - - -	87	275	4113	41 $\frac{1}{4}$
Folwark Struha - - -	2	5	59	45
<i>w Powiecie Słonimskim</i>				
Dzierżawa Chodziewicz - - -	—	—	359	75
— Kokoszyce - - -	12	43	1157	10
— Lewkowice - - -	1	3	62	10
— Kowale - - -	—	—	230	25
<i>w Powiecie Lidzkim</i>				
Dzierżawa Uholniki - - -	—	—	39	60
— Likance - - -	—	—	27	—
— Puhacze i Malatycze - - -	—	—	105	—
Wieś Bakszty i Filipowce - - -	1	21	348	—
<i>w Powiecie Nowogrodzkim</i>				
Starostwo Popkowskie - - -	4	10	240	—
Dzierżawa Kucharowszczyzna - - -	—	—	96	—
<i>w Powiecie Brzeskim</i>				
Dzierżawa Radość - - -	7	27	374	25
Klucz Przyłucki - - -	171	403	3382	81 $\frac{1}{2}$
Folwarki Hulenicki - - -	—	—	—	—
— Perkowski - - -	421	1092	11215	28 $\frac{1}{4}$
— Pruskowski - - -	—	—	—	—
<i>w Powiecie Kobryńskim</i>				
Starostwo Kalitskie - - -	2	6	178	50
<i>w Powiecie Prużańskim</i>				
Folwark Brałowicz - - -	58	209	2085	33 $\frac{1}{4}$
— Skupowo - - -	52	119	1880	3 $\frac{1}{2}$
— Niemierz - - -	45	174	1975	10 $\frac{1}{4}$
— Masiewiczze z wsią Oruszkowo - - -	83	245	2410	50
— Lipiny - - -	5	17	600	—

Vice Gubernator Konsyliarz Stanu i Kawaler
Michał Andrzejkowicz
Józef Obniski Sekretarz Guberni.

2. Za przykładne ze wżech miar i prawdziwie ludzkie z mięszkańcami obchodzenie się pierwszej Roty Polku Majoros: Grenad: pod Kommandą W. Fortunata Cyryny Sztaba Kapitana, przez cały czas konsystencyi w majątkach PP. Benedyktynek Wileńskich: imieniem tychże Benedyktynek i Proboszcza Twereczanńskiego, podziękowanie W. Kapitanowi i rzetelną wzięczność, publicznie się oświadcza. Z Twerecza, 16 Marca 1815. Roku.

2. Uwiadamia się Szanowną Publiczność, że przejeżdżający przez Wilno Kupiec Moskiewski, a sam rodem Persyanin, który ma do przedania najgustowniejże różnego gatunku rzeczy, jako to: Szale, Chustki, i perły: na mieszkanie tymczasowie w Domie JPP. Millerow na Ulicy Niemieckiej. Achmett Memetd.

2. Między papierami po Szyszkach na mnie spadłemi znalazłszy ważne dowody do doświadczenia sukcesji kłkaset chat w Xięstwie Warszawskim będących po s. p. Katarzynie Sufczyńskiej Kalfzell: Matce Antoniego Szyszk Stolin: Brak: i Franciszki z Szyszkow Hrebnickiej Prezyd: Kommissji Cywil: Wóysk: WWitwa Połockiego: gdy pozwałem wiadomości, iż WW. Lipnicy z Sufczyńskiej rodzacy się, a mieszkający w Powiecie nimie niewiadomym Guberniów Litwy czy w Koronie, w równym że mają ją stopni: przez tę więc odezwe Ich upraszam: ażeby chcieli odnieść się do mnie choć pismem do Kancelaryi Powiatowej Mariszka Lepelskiego Guberni: Witebskiej dla skomunikowania się w potrzebach pomienionego interesu, albo przedania mnie, jeśli udowodnią. Iwoicy schedy, czego do dnia 1go Julii Roku idącego czekać będę, po którym terminie prawny domówek rzeczony Sukcesji rozwiązać postanowiłem.

M. Hrebnicki b. Mariszka Lepelski i Kawaler.

2. Dekretem Sądu Magistratu Wileńskiego Dnia 10 Marca Roku teraźniejszego 1815 w Sprawie Exdywizorskiej JPana Wilhelma Refelda nastalym, postanowiono wyprzedzić majątek onego— Jakoż dworki tegoż Refelda w Wilnie na Antokolu niedochodzące do Kościoła Świętego Piotra nad brzegiem rzeki Wilii z przyściem od miasta pod Nrami 1361, 1362, 1363, i 1387 leżące na jednym placu zbudowane,

jak są w swoim obrębie rozdzielone, tak po udzielnie wyprzedane zostaną przez Licytacye, w terminach: pierwszym dnia 2, drugim dnia 5, i trzecim ostatecznym dnia 6, następującego miesiąca Aprila, iako to: imo: N. 1361 i 1362 zawierające w sobie z drzewa zbudowane: Browar piwny z Kotłem, Czopem, Kisztokiem, i czterema Kautnarami, oraz udzielną stancyę; Słodownię z susznią i czopem; osobno, stancyę z Browarem gorzalczanym i dwoma stajenkami; Spichrz z salką, i stancyę drewnianą z dwoma pokojkami łączne z sienią i stancyą murowaną. — 2do: N. 1363 zawierający: stancyę z przepierzeniem, sieni, i Browar gorzalczany z Kotłem trąbnikiem, i dwoma czopami. — 3tio: N. 1387 zawierający dwie stancye z przepierzeniami, i lodownią pod onemi; i osobne dwie piwnice murowane, oraz Ogród fraktowy i warzywny. — Aby przeto Jmśc Ambieni, dla nabycia wiecznością wż rzeczonych Domow; raczyli w wyrażonych terminach, nadywać się na miejscu położenia tychże Domow; w tym czyni się niniejsza Publikata, którą iako Delegowany ku temu Urzędnik podpisuję — Dnia 20 Marca 1815 Roku. Onufry Orłowski Radny M. Wilna.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski, z mocy Dekretu w Sądzie Spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, dnia 8 Julii 1814 roku zapadłego, Taxę i Exdywizyę Majątku Łososa zwaną Matkiewiczowską z attynencyami i dalszego, po zeszyłym W. Dominiku Matkiewicz, na Sukcesorów, to jest: WW. Jgnacego Matkiewicza Syna i Annę Córkę, W. Jana Sierputowskiego Zonę, spadłego, po między Kredytorów i pretensorów tegoż W. Dominika Matkiewicza Oycę przeznaczającego, w tymże Majątku Łososa dnia 31 Augusta 1814 roku rozpoczęty; przez niniejsze Urzędowe obwieszczenie trzykrotnie w publicznych gazetach ogłosić się powinno: Uwiadamia i wzywa wszystkich Wierzycieli wyżej namienionego W. Dominika Matkiewicza do Majątku onego Łososa z attynencyami w połowie przynależnej, i dalszego wszelkiego pretensy scielących, oraz z jakiegobądźkolwiek względu prawa mających, iżby na dniu 25 Augusta 1815 roku, jako powtórny zjazd terminu, przed tym Sędem Exdywizorskim sami przez siebie, lub prawnie od siebie umocowanych, stawili się, i pretensy swoje złożyć się mającymi Dokumentami udowodniali; w przeciwnym bowiem zdarzeniu, każdego niestawiącego pretensya upadłowi podpadać będzie, oraz za ustalą na zawsze zapisaną i ogłoszoną zostanie. Datt w Łososie dnia 17br 1814 roku Franciszek Szódzki Sędzia Powiatowy Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, Exdywizor. Marcin Jaworowski Sędzia Grodzki Ptu Białostockiego Exdywizor. Wincenty Szyrma Assesor Białostockiego i Sokol. Powiatów Exdywizor.

2. W skutek Ukazu Sądu Głównego drugiego Departamentu Gubernii Minskiej w roku 1814 xbra 19 dnia za N. 2164 wyszłego, Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na dniu 3. Februarij roku idącego zebrały. Jurydykęją woią w dobrach Porzezu zwanych w Powiecie Bobrujskim położonych, ufundowawszy. — Do zbliżenia satysfakcyi Kredytorom i pretensorom do Majątku JW. Józefa Wierczyńskiego Jenerała Maiora byłych Woysk Polskich i Kawalera zbiegającym się przystąpił. — Przeto aby wszyscy Kredytorowie i pretensorowie do tegoż Majątku JW. Wierczyńskiego Jenerała się mogący. — Sami obecnie lub przez umocowanych Plenipotentow sub amissione jawni się z swemi pretensyami do dnia 20 Apryla roku teraźniejszego Decretorie ostrzegł. — O czem i przez Publiczne gazety awizuję. Działo się na sessyi Sądowej w Porzezu roku 1815 Februarij 25 dnia. Adam Haraburda Prezydent Exdywizor. Jan Naborowski Exdywizor, Leopold Ambrok Exdywizor.

3. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na Dobrach JW. Hrebiów Platerów Kanceleryców W. X. Lit: przeznaczony, w Kraświe Mieście Sądowym Ptu Dyneburskiego, Guberni: Białorusko Witebskiej agitujący się — Skutkiem wniesionej przez JWch Debitorów Hrebiów Platerów Kanceleryców W. X. Lit: i onych Kredytorow proźby, wszedłszy w słuszną, znayduie nie odbitą potrzebę uczynienia licytacji placów po Hilzenowskich, mianowicie w mieście Wilnie już ocenionych, iako to: 1mo. Przy ulicy od Rudnickiej ku Troickiej bramie, Oberza wielka murowana dwópiętrowa z arkadami, z frontu nie tynkowana, zawiera w sobie łokci kubicznych miary Litewskiej 7800; z żelazem, drzewem i dachówką oceniona rubli ass: 15272. 2do. Za Austeryą od byłego parkanu, pozostało trzy ślupy, i kawał ściany murowanej, z wymiarn zamyka w sobie łokci kubicz: 285., oceniono rubli ass: 327 kop. 50. 3tio. Wedle numeracyi Miasta pod Numerem 1168 Budynek stary z drzewa ciosanego, z dachem w połowie dranicznym, a reszta z dachówką, z nim wogóle okna, drzewa, roboty ciesielskiej, stolarskiej, piece, kominy, sklep mający muru łokci kubicz: 56. okienice żelazne; szkło, dachówka ocenione rubli assy: 398. 4to. Budynek nazwany kuchenny z drzewa ciosanego, dach z dranic i wszelkie onego artykuły, stolarskie, ciesielskie roboty, piece, okienice żelazne, kuchnia z kominem murowane, z wymiaru łokci

kub: 25. oceniono rubli assyg: 220 kop: 20. 5to. Pod literą D. na mapie budynek duży z drzewa ciosanego gątem kryty, wogóle roboty ciesielskie, stolarskie, szyby, piece, kuchnie z dwiema kominami i podmurowanie pod ścianą, łokci kubie: 58, oceniono rubli ass: 708. 6to. Pod literą E budynek drewniany, w dwóch częściach dranicami a w trzeciej tarcicami kryty, ze wszystkimi artykułami materyałow i roboty, oceniono rubli assyg: 560 kop: 75. 7mo. Pod literą F. budynek drewniany ze wszystkim oceniony rubli assyg: 596. 8vo. Ścianki muru w kwadrat byłego domu mrowanka zwanego, ze sklepem zawierające w sobie łokci kubie: 202, ocenione rubli assyg: 202. 9no. Pod literą G. budynek oranżeryja zwany, drewniany, dachówką kryty, w nim wszystkie artykuły, oraz muru łokci kubie: 204, oceniono rubli assyg: 672 kop: 60. 10mo. Pod literą H. budynek drewniany z drzewa ciosanego dachówką kryty ze wszystkimi artykułami oceniony rubli assyg: 639. 11mo. Przy ulicy ponarskiej parkan czyli ściana mająca muru łokci kubie: 425, oceniona rubli assyg: 531 kop: 25. 12mo. Pod literą L. Oficyna mrowana podłużny figury mająca muru łokci kubie: 2,006. w niej żelazo, szkło, piece, drzewo i dachówka, oceniono rubli assyg: 3,363. 13tio. Pod literą M. mury puste z ściankami, byłych wozowniów, stajen, etc. mające muru łokci kubie: 612, oceniono rubli assyg: 612. 14to. Oficyna mrowana, stara z częścią dachku tarcicznego, mająca muru łokci kubie: 408, z artykułami drzewa, żelaza, szkła, oceniona rubli assyg: 483 kop: 90. 15to. Sklep otworzony, mający muru łokci 150, oceniono rubli assyg: 187 kop: 50. 16to. W środku placu pomienionymi wyżey budynkami i murami zajętego, znajdują się gmach murów pałacu opuszczonego, którego łokci Litt: kubie: 7,030, oceniono rubli assyg: 7,030. Ośobno w Wilnie na Łukiszkach Dworek pod Nrem 887, ze wszystkimi artykułami oceniony rubli assyg: 893 kop: 50. Udziałnie plac w Mieście Połocku, za rzeką Polotą, dłużni sążni 30, szerzyni sążni 28, i drugi tamże nad rzeką Polotą, dłużni do téy rzeki sążni 47, a szerzyni sążni 17. Na dopełnienie jakowéy licytacji, ktokolwiek z pretendujących nabydź wyżey wyrażone place, szczególnie JWżni i Wżni Kredytorowie zewikcyami w pretensjach do konkursu zastosowanych walorowi na licytację przeznaczonych rzeczy, odpowiedziami, czy w ostatku z osób do konkursu nie należących, oświadczający się Konkurrenti z pieniędźmi gotowymi takż odpowiednimi wartościami, w roku terażniejszym 1815 mca aprila, na dzień piąty, siódmy i ostateczny dziewiąty, przed Sąd Exdywizorski w Mieście Krasławiu będący, sami lub przez swych Plenipotentów przyznanymi plenipotentcyami unocowanych stawali, zawiadamia — Ze zaś pomimo kilkakrotne awizacye Gazety St. Petersburskiej, Kuryera Litt i Gazety Warszawskiej, jak z aktoratów przez JWżnych Debitorów wynaszanych, i innych połączonych dostrzega się, wielu JWżnych i Wżnych Kredytorów tłumaczenia się w wnym interesie nieprzyniosło, a drudzy zupełnie stałości nie oświadczyli, powodem przeto że podług Gazety St. Petersburskiej na stałość Stron przed Sądem Exdywizorskim termin trzymiesięczny zakreślony w dniu 18 następnego mca marca roku terażniejszego bierze swój koniec, a ztąd tak Remissę jako też Sądu niniejszego nie jednokrotnymi Wyrokami zapowiedziana amissya, skutki swe rozciągając zdaje się — Wszakże zapobiegając, aby żadne wymówki i złożenia się niewiadomością nie były wzywane na tłumaczenie się ulegających upadkowi w pretensjach po czasie przyniesionych, ze względu dozwolenia czasu na przybycie osób na licytację posiadłościów miastkich, a tym samym z przyczyny wynikłej potrzeby publikaty, a ztąd że JWżni i Wżni Kredytorowie i pretensorowie, z ostatecznym objaśnieniem rzeczy swego pretensorstwa, ze wszystkimi dowodami przed Sąd Exdywizorski od dawna ciągle w Krasławiu agituujący się, jak narychle przychodzić jeszcze nie mają zatamowanej drogi, ponieważ przez czas następny nie mają na licytację naznaczony, od Stron złożone, z objaśnieniem dowody, i przy czułości ułatwione wszystkie początkowe kwestye, mogą przybliżyć dzieło ku końcowi, a Sąd po odbyciu licytacji zapowiedzianych w terminie ostatecznym dnia dziewiątego aprila, zalesdź się może w obowiązku nieodzownym, wziąć całą Sprawę do namowy, dla tego po ostatni raz wszystkich JWżnych i Wżnych Kredytorów przez gazetę Warszawską i Kuryera Litt, ażeby przed Sąd Exdywizorski sub amissione rei stawali ostrzega. — Jan Swolynski Prezydujący Exdywizor. Symon Pakosz Sędzia Ziem: Połocki Exdywizor. Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem: Ptu Lepel: Exdywizor. Ignacy Czyż Sędzia Ziem: Ozm: Exdywizor. Konstanty Masłowski Pisarz Ziemski Zawileyski Exdywizor. Zgodno z protokołem Jerzy Ciellica Exdywizor Reg:

2. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski z osób poniżej wyrażonych składający się, na skutek Remissy Sądu Głggo Mini: Departamentu 2go, między JW - Józefem Gabryelem Oskierką Podkomorzym Chelminskim, i Kawalerem, a on-go Kredytorami i pretensorami 1811 Roku Julii 18 d. następy, Taxę, i Exdywizyją Kamienicy w mieście Mińsku sy-

tnowanej, Dóbr Szacka z folwarkami w Powiatach Mińskim, i Jhumeń: leżących, oraz folwarku Parfianowicz z attynencyami, w Powiecie Wołkowyskim, Gubernii Grodzieńskiej, znajdujące się, i dalszych wszelkich tegoż JW. Podkomorzego Oskierki funduszów determinujących, niemniej skutkiem Dekretu w tymże Sądzie Exdywizorskim 1811 Roku Augusta 20 dnia zaszłego pierwszo ziazdowego. Ktemu powodem wyszły z Sądu Głggo Mini: Departamentu 2go późniejszy rezolucyi, też Exdywizyją kontynuować nakazując, za wydanymi obwieszczeniami ad fundum wyrażonych Dóbr Szacka Roku terażniejszego 1815 dnia 15 Januاری ziachawszy, i wnaszane między Procedującemi stronami niektóre kwestye, i spory załatwiwszy, dla nieuzupełnionej dotąd przez Procedujące strony przeznaczonej Komportacyi, i dla przybyłych teraz nowych, Majatku Samułowicz, w Gubernii Grodzieńskiej, w Wołkowyskim Powiecie leżącego i dalszych, i pomiarów, za zgodą stawiających stron, na ostateczne teyże Exdywizyji rozszadzenie, do d. 27 Jul: r. terażniejszego 1815. Po uznaniu procedujące strony złożenia w tym Sądzie Exdywizorskim Komportacyow, odroczył. Na iakowy termin, aby wszyscy JW. Józefa Gabryela Oskierki Podkomorzego Chelminskiego i Kawalera Kredytorowie, i iakiegobądź tytułu pretensorowie, a z rzędu tych, i JW. Kazimira Norbertowa Zilnika Sędziina Pokoju Ptu Jnowroślawskiego, Interwencyją do tego Sądu przez Pocztę przysyłającą ze wszystkimi dowodami swymi, przed ten Sąd Exdywizorski, sub amissione swych pretensyow, iawił się, mocą Remissy Departamentowej Sądu Głggo Mińskiego powyżey wyrażoney, obowiąznie. Przytem, że dla wszystkich nie stawiających Kredytorów, i pretensorów JW. Podkomorzego Oskierki Amissya skutkiem Departamentowej Remissy przez Sąd niniejszy Exdywizorski zapisana zostanie, ostrzega. Karol Towiański Exdywizor. Piotr Zawadzki Exdywizor. Wincenty Pawęcki Exdywizor.

2. Sąd Exdywizorski w Mtsi Degulach dla usatysfakcyonowania Kredytorów JWW. Hieronima i Benedykta żyjących, a Józefa i Ignacego zmarłych braci Morykonich exystujących, zbliżony do końca swej czynności, i spodziewając się otworzyć Izbę z namowy w d. 27 mca Mar: R. terażniejszego, uwiadamia o tem wszystkich JWW. Kredytorów, żyjących naydować się przy promulgacie Dekretu — Tym zaś którzy na ten dzień nie będą mogli przybyć, daie wiedzieć, iż takowy Dekret będzie zlokowanym w mieście Święcianach w Kancellaryi Ziemskiej Zawileyskiej u Regenta Ziemskiego i Grodzkiego Ptu Zawil: oraz niniejszego Sądu Wgo Matensza Woynowskiego. — Niemniej iż Komornicy rozpoczną Schedowanie w dniu 15 Apryla Roku terażniejszego. — Datt 1815 Mar: 15 dnia. Prezydent Ziem: Zawil: i Exdywizyji Dowgiałło. Prezydent Ziem: Ptu Trock: Ignacy Taniski. Prezydent Grodz: Ptu Kowień: Adam Kozakowski

2. Dekretem Remissynym Magistratu Mińskiego w roku przeszłym 1814 gbra 12 dnia zapadłym, cały ogólny Majatek Mińskiego Mieszczanina Star: Herca Jekowicza Pinsa oddany i przeznaczony na satysfakcyę Kredytorów, a dla rozdziału tegoż Herca Majatku Sąd Texarorsko - Exdywizorski naznaczony — Któren w dniu 15 xbra 1814 roku zebrawszy się i Juryzdykcyją swoją ufundowawszy, w dniu 7 Januarı 1815 roku jako w terminie z odroczenia wypadłym, postanowił: 1. Cały ogólny Majatek wyrażonego w Górze Herca Pinsa po z inwentowaniu oddać w Administracyę fundusz pewny mającemu, aż do zebrania się Kredytorów i pretensorów — 2do. Izby zaś Kredytorowie i Pretensorowie ściągający pretensyą do Herca Pinsa, o niniejszym postanowieniu Sądu Exdywizorskiego zawiadomieni byli, awizacyją do gazet Kuryera Litewskiego na trzy krotne opublikowanie przesać — 3tio. Komportacyą wszelkich Obligów zapisów lub jakiegobądź tytułu tranzaktów dla wywiecenia ogólney masy długów Herca Pinsa dzień 15y Apryla teraz idącego roku z perasytencyją ożtero tygodniową przeznaczyć — 4to. Termin zaś ostateczny do ziazd Sądu Exdywizorskiego dzień 7 Julij 1815 roku naznaczyć. — W którym terminie ażeby strony wszystkie i ze wszelką gotowością do Sądu niniejszego pod utratą ich pretensyow stawali zalecić — 5to. Komportacya wyrażona przy dokładnych registrach sporządzona dopełniać się powinna w Kancellaryi Magistratu Mińskiego za Rewersem wydanym od Regenta Sądu Exdywizorskiego W Felixa Wiernikowskiego. Józef Baszyński Prezes Exdywizyji Józef Bohuszewicz Burmistrz. Abraham Salomonow Burmistrz Exdywizor. Felix Wiernikowski Regent Sądu Exdywizorskiego.

2. Oświadczenie w imieniu małoletnich Felixa i Ludwika Kuszelewskich, Synów i naturalnych Sukcessorów zosłego Stanisława Kuszelewskiego Straż. Grodzień. i opieki przez testament dodaney, czyni się z okoliczności takicy: w roku terażniejszym 1815 miesiąca marca 3 dnia, zchodząc z le-

go świata Stanisław Kuszelewski, testamentem ostatniej swej woli przy świadectwie Pieczętarzy cały swój fundusz leżący, ruchomy i sumowny na dwóch swoich Synów z JPani Danilewiczowej splotzonych Felixa, i Ludwika Kuszelewskich, usuwając wszystkie swoją dalszą familię, zapisał i rzekł się. — Między zaś majątkiem zeszłego Kuszelewskiego w Trockim Powiecie znajdującym się dziedzicznym; gdy nad ten w Guberniach Białoruskich Witebskiej i Mohilewskiej, ze spadku po zabitym bracie jego rodzonym Bernardzie Kuszelewskim Szambelanie, drogą naturalnego krwi cieku nań spadły w ruchomości, i w summach, znajdujący się fundusz: o którym już za życia zeszłego Stanisława Kuszelewskiego, przez jego w ówczas Plenipotentą W. Józefa Giedymina teraźniejszego Sędziego Granicznego Trgo w roku 1813 i 1814 w imieniu tegoż czyniącego; z niektórymi Debitorami Szam. Kuszelewskiego kroki prawne rozpoczętemi zostały: jakoto z W. Sianożętskim Possesorem dóbr Bychowa w Mohilewskiej Gubernii o summe rubli asygnacyjnych trzydzieście kilka tysięcy, z WW. Hałłowskiemi dziedzicami folwarku w Czarnowskim Powiecie położonego o summe rubli asygnacyjnych siedm tysięcy kaka set, z Hołymińskimi i dalszemi Obywatelami, oraz z różnemi żydami — Jakiego ogólnie dopiero Małoletni Kuszelewscy będąc majątku Aktorami, gdyby pod pretekstem uprzedniego plenipotentstwa rzeczeni w górze Debitorowie zeszłych Bernarda i Stanisława Kuszelewskich, z pomienionym W. Józefem Giedyminem, i z nikim innym bez wiedzy Opiekunów JW. Jakuba Godaczewskiego Marszałka Trocego i Kawalera, i WJPP. Wincentego Zylńskiego, Piotra Skarżyńskiego Sądu niższego Ziem. Trocego Assessorów, Joachima Kopcia i Piotra Penkiewicza Adwokatów Subselliów Trockich niemniej małoletnich wyżej rzeczonych Kuszelewskich, w żadne układy kombinacji nie wchodzili, i procesów rozpoczętych nie kończyli, oraz by nowych dalszą Familią zeszłego Kuszelewskiego, z nikim nie rozpoczynała procedurów — słowem, ażeby żadne podstępne pokątnie i publicznie na krzywdę małoletnich funduszu nie czyniły się frymarki przez nieniejsze oświadczenie ostrzega się i w tym celu one do Akt sądowinie podając jako Opiekun podpisuje — Tysiąc ósmset piętnastego roku miesiąca marca 10 dnia.

Joachim Kopceć.

Roku 1815 miesiąca marca 10 dnia. Przed Sądem Grodzkim Powiatu Trockiego stawając obecni Adwokat WJP. Joachim Kopceć takowe oświadczenie do Akt podał. Józef Zylński Grodz. Ptu Trocego Prezydent. Adam Strawiński Sędzia. Wincenty Łukaszewicz Grodz. Ptu Trocego Pisarz.

5. Niżej podpisana na skutek Dekretu Sądu Exdywizor: w sprawie z Jocherami Kupcami Wileń. i Kredytarami, oraz innemi stronami w roku 1809 zbra 20 zapadłego, wcześniej uwiedamiam Kredytorów mających lokacje na kamienicy po Jocherowskiej w M. Wilnie, a mianowicie Kuratorów Bryotego Profesora, WW. Sakienów Majorów, Szlajewskiego, Wejrowskiego, JW. Biskupa Stroynowskiego i dalszych wszystkich, ażeby sami wspólnie lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów starali się jak najszybciej zatrudnić urządzeniem i wypuszczeniem teyże kamienicy w arędę na rok następny od dnia 23 apryla roku bieżącego zaczynający się, gdyż niżej podpisana zajmując się dotąd skutkiem Dekretu Exdywiz. administracją teyże kamienicy, pomimo wiele wydatków na erekcję wyłożonych, i pomimo znacznie ubyłą intratę, przecieź kontrahentów na arędę nie znajduję, i dla różnych okoliczności widzi niepodobienstwo, ażeby się mógł znaleźć taki Kontrahent, coby postąpił za roczną arędę tyle, ileby Lokatoryuszowie na siódmy procent mieć powinni — Przeto JWW i WW. Kredytorowie sami przez siebie, lub przez Plenipotentów przynajmniej tygodniem przed tym terminem, zemną administratorką skomunikować się zechcą, inaczej przymuszona będę dla uniknięcia własnej straty i samychże Konkredytorów, arędować takową kamienicę za cenę, jaką tylko Kontrahenci dawać będą — I w tym celu niniejszą awizacją do gazet podaje — Dat. w Wilnie — Roku 1815 msca marca 16 dnia —

Zuzanna Lachowiczowa Sekr. b. D. Pół.

1. Sukcesorowie zmarłego JW. Zienkowicza Kanonika Wileńskiego oświadczają licytacją wszelkich sprzętów to jest srebra stołowego, zegarów wielkich i repetiera, porcelany stołowej i kaftyjerów, pojazdów, koni stajennych, meblów różnych, garniturów szlifowanego szkła, miedzi kuchennej etc która to licytacja publicznie ze wszelką formalnością w domie Zienkowiczowskim na Trockiej ulicy pod Nrem 394 od dnia 1 Apryla o godzinie zecznie się 8 i ciągle do wyprzedania trwać będzie. Franciszek Rodziewicz mpr.

3. w Nocy z 21 na 22 lutego, z domu Müllerów od Wey Wołosowskiej, zbiegła służąca poddanka nazwiskiem, Anna Awimkiewiczówna, skradłszy w różnych rzeczach na 1,000 przeszło r. s. — Opisane

oney następne: oczy szare i ponure, nos mierny, usta duże, broda okrągła, twarz okrągła czerwona i tłusta, włosy blond krótkie, urody mierny, gruba i niezgrabna, z pomiędzy rzeczy skradzionych, wzmieniają się te, po których poznać ią łatwo. Suknie wzięła iakoto, examitową i lewantynową czarną, marselinową, perkalową białą i kolorową, salopę czarną atlasową, obrusy wielkie, holl. serwety, ręczniki, prześcieradła, koszule, chustki, nawleczy także holenderskie, takieże bielizny tkackiey dużo, dalszej bielizny, iakoto: pończoch iedwabnych, bawelniczych, szwajcarskich, wiele chustek batystowych, kołnierzyków &c. Korony brabantkie, angielskie, autoalaże, petit foi perkal i różne materye w kawalach. Tabakierkę emaliową — Eeritoire srebrny z kalamarzem, piasecznikiem i dzwonkiem srebrnymi, dwie obrączki z wężykami złote. Srebrna z napisem — Souvenir zielony w złoto oprawny, noż złoty w perłową macicę oprawny. Ktoby takową dziewczynę z rzeczami skradzionymi (choć w części) dostawił do domu Kruszelewskiego na ulicy Zamkowej pod Nrem 143, gdzie W. Wołosowska mieszka, otrzyma nagrody rubli srebr. sześćdziesiąt.

1815 roku miesiąca januaru 14 dnia, dla odwołanych Sądów przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Ziemskiemu Powiatu Rzeczyckiego, stanawszy obecnie niżej podpisany, w imieniu JW. Dominika Szyski Marszałka bywaszego tegoż Powiatu, następnie dla wiedzy Publiczności przeciwko W. Onufremu Eytminowi Sędziemu Grodzkiemu i Staroście Gumbranskiemu, czyni oświadczenie, i oto: iż Obżałny Eytmin dla zawinionych i przez czas długi nieopłaconych, a Skarbowi Monarszemu od prawa wieczysto przedażnego na niższą część Hrabstwa Łojowskiego od JW. Józefa Grafa Judyckiego nabytego, poszlin 6,300 rubli srebrnych, jako też opartego na tychże dobrach bankowego długu 67,920 rubli asygnacyjnych: równie też ze względu nieuskręcenia Dekretu Ziemstwa Rzeczyckiego, przez W. Wincentego Kruszelewskiego Podśędka, w pretensyi obligowey na Obżałnym Eytminie odziedziczonego, i summy 17,000 rubli asygn: wskazującego, dał powód Mińskiemu Gubernskiemu Rządowi, do czego nad bezpieczeństwem należności Skarbowey baczenia, nakazania wzięcia pomienionych Dóbr w administrację i wyznaczenia Sądowi Pttmu Rzeczyckiemu wspólnie z Załączym się JW. Dominikiem Szysko, Urząd na ówczas Marszałkowski sprawującym, Osób z obywateli Rzeczyckiego Pttu do rządzenia takowemi dobrami i wybierania z onych intrat, z jakowego względu gdy na skutek rezolucyi rządowej w roku 1812 maja 27 dnia nastąpił, WW. Podśędka Kruszelewskiego i Piotra Przyborę byłego Sędziego Grodzkiego, Załączym się wspólnie z Sądem Powiatowym wyznaczył, Obżałny Eytmin Sędzia z wiadomych sobie pobudek niekontent będąc tak z administratorów jako też z czynności Sądu Pttgo Rzeczyckiego, podanie czyniącego, do którego Załączym się bynajmniej nie należał, takową czynność dopiero wspomnianego Ziemstwa równie i administratorów w Mińskim Gubernskiem Rządzie i Departamencie zgim skargą obniósł, a do Załączego się nie tylko najszybciej o nie pretensyi nie rościł, ale nadto nieskazitelną charakteru Załączego się, nieinteresowność w niczem, tak w zanaszanych przez się manifestach, jako i podawanych skargach określał, aby Załączym się wyborem nowych administratorów, weyrzeniem w podziałane przez pierwszych krzywdy i zagarnienie jakoby wybieranych przez nich intrat zatrudnił się, sam Zwierzchności o to prosił. — Po jakowey proźbie za nadesłanym z Mińskiego Gubernskiego Rządu pod dniem 12 gbra 1812 roku Ukazem, chociaż Załączym się na dniu 15 Januaru 1813 roku do odmiany administratorów i do stanowienia wspólnie z Sądem Powiatowym rezolucyi nie należał, Dobrami Obżałgo Eytmina ani na moment nie urządził, podania załączego nie czynił, i mając własny swój na wszelkie potrzeby dostarczający majątek, do intrat z dóbr Obżałgo cpięte uległych, przez administratorów wybieranych nie interesował się, i onych w swym zawiadywaniu nie miał: a dla słabości zdrowia, który na ówczas Załączym się podlegał, spełnienie takowego wyżej daty pomienionego Ukazu co odmiany administratorów W. Adamowi Przyborze Chorażemu Pttmu wspólnie z Sądem Powiatowym porucił, jednak Obżałny Eytmin, oddając całkowity majątek swój pod taxę i Exdywizyę i wszystkich kredytorów pozwem edyktalnym na rozprawę przed Sąd Exdywizorski powołując, nie wiadomo w jakim przewidzeniu rozminowszy się widocznie z istotną prawdą, a nawet z własnym przekonaniem w czynnościach Jurydycznych przez siebie samego określonym, a Załączego się uniewinniającym, równie z dalszemi Osobami, i Załączego się tak za obiór administratorów, jako też za frymarzenie jakoby intratami z dóbr Obżałgo wybieranemi, niewiedzieć dla czego, chyba szczególnie z samy chęci próżnego pieństwa i oczernienia Załączego się, nic sobie niewinnego, lub też w celu uwikłania w niepotrzebny proceder, czyli naostatek dla tego, że Obżałny Eytmin straciwszy własny majątek i mało mając funduszu na odpowiedź swym wierzytelom, a unikając odpowiedzi z własnej osoby, niedostatek z cudzego majątku składać, i wynagradzać onych usiłuje: ku odpowiedzi powołał. — jakowey czynności Obżałgo Eytmina dowiesie się niczem nie mogący, a przeciwko wszelkiej prawdzie, powszechny o tém wiadomości i własnym nawet przekonaniu nie uważnie popełnionej, Załączym się protestując się, że obelgi niewinnie sobie przez Obżałgo Eytmina naniesionej poszukiwać nie zaniebda, przez niniejsze oświadczenie zapowiada i one dla wiedzy tak powszechności, jako też i samego Obżałgo Eytmina Sędziego, podać do Gazet Kuryera Litt: postanawia.

Plenipot. Adam Kretkowski Regent.